

ELVESZETT SZÓ

Kispál Csilla

Elveszett Szó

Lustán beborít egy árny.
Elvesztem régi fényem.
Apró sérelmekből észrevétlen
fal növi körül néma lényem.

Szemeimben a pupillák
tűszúrásnyira szűkülnek.
Szívemben az igék elhalnak.
Átadják helyüket a hűlt úrnek.

Pókhálók lepik be arcomat.
Elferdül rajtam minden út.
Elfekszem az elmúlás előtt
s lassan feladom a háborút.

Ráolvasásokkal kezelt a világ.
A régi történetből nem tanult.
Most csontvázakkal együtt ülök a szekrényben.
A jelen ellen nem használt a múlt.

Tétova agysejtek kotorásznak
a káposztalében egy varázsszó után.
Tanácstalanul keresik helyüket,
mint Darwin családfájában egy orangután.

Lepsénynél még megvolt
Suttogják egymás közt.
Kétségbeesetten kipróbálnak
minden módszert s eszközt,

hogyan végre elővarázsolja
a gyengülő emlékezet
azt a drága Szót,
Ami el sem vészett.

Bennem várt, hogy kimondjam.
Még csak nem is vádol.
Fényt gyűjt elmémbe
és kiszabadít önnön kalodámból.

Forrás: www.keresztenydalok.hu